

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

23. Amor perfectus interim dum Dei fruitio æterna differtur, frequenti Eucharistiæ sumptione se solatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

nec consumptâ vitâ, beiori affluentia perennet in cælo.

9.
Ioannem
Baptistam
Sanchez.

P. Joannes Baptista Sanchez, unus ex illis, quos igneos appellat S. Chrysostomus, ita videndi Dei desiderio inarserat (quemadmodum superiori suo ex instituti sui lege retulit) ut si istius voti isto die se compotem non futurum Deo revelante cognosceret, continuò præ doloris magnitudine moriturum non sentimus; sed magnis istis heroibus fides meritò habenda est, quos ad id dicendum & amoris violentia, & veritates amor impulit.

10.
Sanctam
Carillo.

Admirare mecum quid simile in Sanctâ Carillo, quàm tantus amor ad cælum evolandi, Deoque fruendi incenderat, ut tantum bonum differri ipsa morte sibi intolerabilius esse duceret; cum intelligit divino monitu se demum post annum ~~re~~ ad eò desideratâ potituram, Post annum, exclamat, ô crudelis dilatio! unde mihi animus, & patientia, ut tantam moram ferre æquanimiter possim: ô carcer, ô vita! quàm mihi diuturnum! Utinam volent dies, & hore, & tempora præcipiti cursu diffluant, ut tandem momentum illud compareat, in quo sub umbrâ illius, quem ad eò amavi, conquiescam.

CAPUT XXIII.

Amor perfectus interim dum Dei fruitio æterna differitur, frequenti Eucharistia sumptione se solatur.

Nemo alicui vitio vertit, si amici absentiam aut imaginis eius aspectu, aut alicuius ex filijs eius præsentia consoletur; si cum filio sermones misceat, si eum beneficijs ornet, si omni amicitiae testificatione demereri sibi, ac devincire conetur; atque his erga filium eius officijs, dolorem, quem ex amici absentia sentit, quomodoque leniati, ita animæ Dei amore vulneratæ, cum in hac miseriarum valle tranquillè, & ad satisfactionem eius præsentia frui non possunt, conspectu, colloquioque cum proximo, qui Dei imago est, & frequentatis erga pauperes obsequijs, in quibus Christum velut præsentem intuentur, contentæ non sunt; sed eum in Venerabili Sacramento, sub candenti velo delitescentem frequenter accedunt, ibi illum venerantur, alloquuntur, & omnibus officijs humillimè, ac perseverantissimè colunt, ac demerentur. Primò itaque ad templa publica, velut

L.
Spem di-
lar amle-
niat utus
Ven-Euch.

velut ad amici domum, in quibus ille pyxide inclusus domicilium sibi delegit, libenter adeunt, in ijsque familiaribus cum illo fermocinantur, & cordis sinum aperiunt, doloremque, quem ex huius vitæ calamitatibus percipiunt, amicam quâdam secretorum communicatione levare, & abstergere conantur. Testantur id pervigilationes nocturnæ S. Xaverij in templis, cum se dabat occasio, etsi hospitis domo egredi esset necesse; quod sibi gratissimum esse testatus est Deus non semel, ut in S. Dominico, quem nocte concubiâ ad templi valvas accedentem ijsque non referatis Deus ante aram principem, in qua reconditum erat Ven. Sacramentum cum socio admisit, & post noctem precibus ardentissimis ac cælestium consolationum incredibili affluentia tractam eodem modo dimisit: in Zacharia Constantinopolitano, cui de nocte in æde S. Sophiæ primæ, secundæ, & tertiæ fores argenteæ divinâ virtute referabantur, ut propius ad Christum in Eucharistiæ arculam magnificam velut in throno gratiæ confidentem accederet.

Norunt amantes illi Dei Filium cælis receptum, hanc tamen inter homines, velut nube candidâ ob velatam commorationem, in commune solatium delegisse. Hinc accurrunt ad il-

lum frequentissime, ut à B. Henrico Susone per diem sæpius, à B. Francisco Borgia septies; ab alijs duodecies magnâ animi voluptate factitatum legimus: Patrem Ludovicum de Ponte, virtute scriptisque celeberrimum cum ab amico inviseretur, ferunt ab eo ante venerabile Sacramentum de genibus orantem repertum esse, quem tantâ reverentiâ cum Deo agentem, cum alter incerpellare nollet, duas ibi horas hominem prætolatum esse, totoque illo tempore cum Patrem velut amoris flammis inardescentem, & præ admirationis affectuumque magnitudine velut à sensibus alienatum nec caput, aut aliud corporis membrum moventem aspiceret, attonitum hæsisse, & tam dulci spectaculo recreatum, totum illud temporis spatium stetit de genibus precabundum, Deoque Patris pios sensus, & animi supplicationes ardentissimas pro suis obtulisse.

Sed præcipuum allevamentum illis provenit ab augustissimo Missæ sacrificio, & Eucharistiæ ardentissimâ sumptione: illic radijs fidei illustrati sponsum præsentem intuentur, & cum illo cælestis mensæ prægustant delicias, ac Soli quodammodo propiores, eius flammis inardescunt. Hinc illi radij, quibus Sancto Philippo Nerio ad aras facienti facies coruscabat; hinc globus igneus super Sa-

4
Maxime
sacri audi-
tio & ce-
lebratio.

P 3 Mar-

2.
Exempla
sacras edes
adventu.

I.
m di-
mje-
utes
Euch.

tini verticem eo tempore ardere visus: hinc Sancti Xaverij ad aliquos supra terram pedes amoris igneâ vi corpus sursum agente toties spectata cum admiratione sublevatio: scilicet Deus ignis consumens est, qui in pectus bene dispositum illapsus, mira incendia excitat, quem cum cordis angustijs capi non possunt, foras erumpunt, & spectantium oculos, animosque in sui admirationem rapiunt.

5.
Eucharistiae mirus effectus.

Sed quid de feminis sanctissimis dicam, quas nullo alio pane, quam cœlesti illo cibo, non dies aut hebdomadas, sed menses aliquot vixisse legimus? aspirabant illæ ad sponsi in cœlo complexus, cumque ab amoris flammis consumptæ rerum omnium sublunarium fastidio laborarent, & ad cœlestis agni delicias anhelarent ardentius, nullum quam in illo cibo Eucharistico levamentum reperiebant. Maria Ogniacensis triginta dies ab omni cibo potuque abstinet, & nullum cum aliquo verbum facere potest; hoc solum per intervalla proloquitur: *Cupio corpus Domini IESU Christi.* S. Catharina Senensis à die Cinerum ad usque diem Ascensionis hoc unico Angelorum pane sustentatur; sed omnem in hoc genere admirationem superare mihi videtur, quod de B. Simeone Stylita produnt historiæ, qui totos illos octoginta annos, quos in columnâ vel-

ut gloriosum divinæ potentiæ spectaculum transegit, nullo cibo aut potione usus est, post octo dumtaxat dies tot annorum curriculis iterata Eucharistiæ refectio recreatus: Angelum illum de cœlo lapsum dices, qui paribus cum beatis illis spiritibus, epulis deliciisque frueretur.

Verum has singulares, & prorsus extra ordinem divinæ Majestatis gratias missas faciamus, & ad admirabilem illam tot amantium cum Deo in hoc Sacramento familiaritatem oculos convertamus: an arbitramur ita in hac mensa cœlesti illos se habuisse, sicut nostrum plerique omnes, qui linguam amoris non callemus, & post cœlestis illius cibi sumptionem vix mediam horulam agendis gratijs, aut amoris flammâ ad tanti ignis præsentiam excitandâ, bene, & salutariter impendimus. Longè aliter S. Coleta Virgo ardoribus divinis inflammatissima, quæ ubi in sacra Synaxi sponsum intra cordis arculam exceperat, in mutuis cum illo sermocinationibus decem aut duodecim horas, aut si temporis occupationes non permittebant, sex ad minimum consumebat; quæ suspiria, quæ voces etiam ex nolentis pectore tum erumpebant; ut proinde in secretiorem locum secedere cogere, ut liberius amori velificaretur, & cœlestibus expirationibus habenas laxaret.

Inter-

6.
Fervores
amantium
in Vener.
Eucharistiam.

7.
S. Coleta.

Interdum hominibus cum amico suaviter confabulantibus horę nō currere, sed volare videntur. Longę alię cum Deo in hoc congressu Eucharistico delicię, alia colloquia, alij sensus, & supra omnem sensum cęlestium bonorum inexplicabilis affluentia, & in animam vix sui compotem amantissima profusio.

8. Beatus Aloysius Gonzaga cū post communionem in isto gratiarum velut Oceano duas horas deliciaretur, temporis tam beati particulam sibi furripi non ferebat, & vocatus tum ad colloquium à fratre Marchione, ad geminę horę spatium ire distulit, dicens, cum præstantiori amico nobilius & fructuosius negotium sibi esse, & majores conjunctionis amicitięque necessitudines cum Christo, quàm cum ullo propinquo sibi intercedere.

9. S. Franciscus Assisias, uti à Sancto Bonaventura memorię proditum est, pane Eucharistico reffectus amore velut ebrius, & rerum omnium præterquam dilecti sui oblitus, in mirabiles exultantis & gestientis animi læticias sese effundet ab, ut iam cęlestibus gaudijs potiri videretur.

11. S. Francisca Romana, inter vi-
duas omnis sanctimonię exemplar, quam Christus ipse suā manu sui corporis participem, cū id nollet Sacerdos, facere voluit; ut

ad istas epulas admissa erat, Christumque jam sumperat, immobilis & extra se aliquo tempore perstabat, omnibus animi corporisque facultatibus quasi in interiora regressis, ut novo hospiti, omnia venerationis officia, & gratias deferrent, quàm possent amplissimas, idque totum agerent altissimo, sed deliciosissimo silentio. Et ne id raris istis amantibus singulariter concessum esse putemus, eam etiam vulgaribus hominibus, & artificibus de trivio collatam fuisse gratiam vidit S. Simeon cognomine Salus, quorum animas, dum illi à sacrę Synaxis perceptione redeunt, intuitus est ad instar stellarum splendescere, splendore scilicet abs cęlesti illo Sole, quem receperant, & ab amoris igne, quo ardebant, foras emicante: adeò grata est illi sponso consociata charitate simplicitas.

Dicet fortassis mihi hicaliquis, non omnes, quę ad istam mensam accedunt, ad istas delicias admittunt nonnullas tum temporis ad instar terrę stientis arefcere, & velut adultā hyeme maximis frigoribus concuti, & contremiscere, quin etiam earum aliquas nescio quibus cogitationibus in ipsum Deū injuriolis affligi, & Andabatarum more in tenebris cum hoste spurcissimo conffigere. Nihil horum negaverim, ne contra experientiam pugnare velle videar; sed quid

11. Subinde tentationem permittit Deus ad pugnantium gloriam.

ANNE
MUN
GOGE
11
OREN
MUN
VEM

6. vore
antium
Vener.
chari-
m.

7. Colm.

12.
Simile à
gladiato-
ribus.

quid, si dixerò, certamen illud à Christo permitti, ut hosti luctuosum, amico verò quaestuosum, atque gloriosum: Apud Romanos, more licet inhumano, receptum ultimis sæculis Urbis conditæ legimus, ut gladiatores convivij tempore, in aulam inducerent, qui sese mutuis vulneribus conficiendo convivarum oculos crudeli certè spectaculo pascerent, animosque oblectarent. Longè aliter, & alio fine Christus inter illas cælestes epulas, ipsos convivas cum hoste teterrimo committit: non ut inde voluptatem capiat, qui malis nostris non delectatur, sed ut ipso præsentè, spectante & adjuvante de adversario triumphum reportent, quem deinde immortalis in cælo gloria consequatur.

13.
Exemplū,

Tenuit bellum internecino simile dæmonem inter & sacerdotem vitæ integerrimæ, annos duodecim: huic in duobus potissimum molestiam ille creabat, uno tempore dum sacris operabatur; altero, dum Deiparæ preces offerret; in utroque fædis imaginibus, & importunis mentis aberrationibus hominem exercebat, quem nunquam ad impatientiæ, aut desperationis barathrum, quod maximè spectabat, præcipitem dare potuit: victus ipse, & post tot annorum dimicationem prorsus debellatus, in præmium victoriæ vincitæ post tergum manibus, &

pudore coopertus (sic illum vidit S. Birgitta) utroque tempore, sacrificij scilicet, & precum B. Virginis, ante Sacerdotem stare coactus, qui inter ea exercitia cælestiū deliciarum affluentia redundabat. Non est militis, belli pacivè dictare leges; sed Ducis imperata facere, eum amare, ei fidere, & in eius prudentia benevolentiaque quiescere: non mella aut blanditias in hoc Sacramento venatur amor perfectus, sed Christum ipsum affectatur, & illo solo, non eius oblectamentis frui desiderat.

Christus ipse vicissim amari se vult, & apud Sanctam Gertrudem de una Sanctimoniali conqueritur, quæ vilitatis & indignitatis suæ consideratione ita oculos sibi obvelaverat, ut illos in Christi bonitatem, & erga infirmos mortales benevolentiam non intenderet; neque adverteret, quàm ipse humani cordis hospitio recipi ambiat, & pretiosissimis muneribus receptionem sui locupletet: reverentiam probat, sed fiduciæ amorique potiores partes tribui vult, & quotiescumque eius, quem nobis in rebus animi Ducem delegimus, consilium sequimur, nos ad se accedentes aperto benevolentia sinu excipit, amplexatur, insignibus ornat gratijs, & multis auctos muneribus in discessu suo amantissimè dimittit.

Quid

14.
Christus
vult in
Euchar-
stia se a-
mari, non
blandi-
tias,

Vadingus
ad annum
1214.
15.
Imò sedat
ipse Sa-
cerdote
deficiente.

Quid quòd non solum, ut olim apud Zachæum, seipsum, ad mutuas epulas invitat; sed cum deest Sacerdos, qui Sacramentum ministrat, ultrò ipse stupendo amoris omnipotentis prodigio seipsum donet & cordis humani voluntarius hospes per miraculum possessionem adeat. In annalibus Ordinis Sancti Francisci duo fratres ad panem emendicandum necessitate ita compellente, à superiore missi, dum omnibus Missæ sacrificijs absolutis domum revertuntur, magnus illos dolor invasit, quòd die tam sancto is erat dies Jovis sancti) divino illo cibo privari se cõspicerent; accedunt ad altare, ubi Christus ciborio inclusus asservabatur, atque ibi prostrati amica cum querimonia animi mœstittiam, angoreinque deponunt, cum ecce Christus pulcherrimâ juvenuli formâ è tabernaculo egressus, illis ipse suâ manu corpus suum elargitur tantaque gaudij affluentia delibutis, quantum res tam prodigiosæ benevolentia mereri videbatur.

S. Bonaventuram, dum præ reverentiâ, ad sacram illam mensam non audet accedere, ipse Angeli ministerio corporis sui participem facit. Sanctam Coletam eodem dignatur beneficio, dum Sacerdos per oblivionem hostiam minorem pro illa consecrare omittit; & S. Franciscam, uti supra verbo per-

strinximus, dum prudentulus scellanus maritatam sceminam tam augusta mysteria crebrius frequentare, quàm par sit, existimat, ei que Sacramentum impertiri recusat, suâ ipse omnipotentia hostia particulâ mirabiliter, & amanter donat: quasi ipse non tam Franciscæ indulgeret amori, quàm suo.

C A P U T XXIV.

De quinto gradu Amoris qui consistit in perfecta voluntatis humanæ cum divina conformatione.

Celebratum omnibus sæculis hoc pronuntiatum etiam Cætilinâ teste ait S. Hieronymus; Amicitia vim maximam in hoc consistere, ut qui eam profitentur, idem velint, & nolint. Unde confectarium hoc oriri existimat Aristoteles, ut etli plures animos habere possimus, vulgares, & quodammodo desultorios; perfectum tamen, & qui sit velut *κατ' ἐρωτη-βόλῳ*, amicus, omnesque in se amicitia numeros complectatur, unicum tantum esse oportere: cum enim amicus, res omnes suas, & voluntatem suam amici dedat arbitrio, qui fieri potest, ut duobus fiat ista cessio? si enim duo illi di-

Apol. con- tra Rus- sianum.

I.
Amicitia cum uno esse oportet.

Q versa

14.
Christus
ult in
uchari-
ia se a-
nari, non
landi-
as.

Idem anno
1243.